

Sygn. akt: III U 758/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2014 r. w O.

sprawy z odwołania W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 04.07.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. odrzuca odwołanie w zakresie żądania ustalenia daty powstania całkowitej niezdolności do pracy;
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie;
3. na podstawie art. 477¹⁰§2 k.p.c. żądanie przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 17.06.2014r. przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P. celem rozpoznania.

UZASADNIENIE

W. G. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 4.07.2014r., odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu podał, że organ rentowy swoją decyzję oparł głównie na orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS z dnia 17 czerwca 2014r., w którym lekarz orzekł iż jest całkowicie niezdolny do pracy, zaś datę powstania tej niezdolności określił na 6 marca 2014r. Zdaniem odwołującego się dokonano błędnej oceny daty powstania niezdolności do pracy i na tej podstawie wydano błędną decyzję. Gdyby nie uznano powyższego zarzutu **W. G.** wniósł o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS celem zaskarżenia w części odnoszącej się do określenia daty powstania niezdolności do pracy. Przedmiotowego sprzeciwu nie złożył, gdyż trwał w błędnym przekonaniu, iż orzeczenie jest dla wydane zgodnie z prawdą i skoro stwierdza się całkowitą niezdolność do pracy to jest ono pozytywne, wadliwość wydanego orzeczenia ujawniła się dopiero w

momencie otrzymania decyzji ZUS o odmowie przyznania mi świadczenia. Bez względu na powyższe odwołujący się wskazał, iż art. 58 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach mówi, iż nie stosuje się art. 58 ust. tejże ustawy gdy ubezpieczony udowodnił okres składkowy wynoszący dla mężczyzny co najmniej 30 lat pracy oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W jego przypadku z tytułu ubezpieczenia rolników przysługuje mu zaliczenie 12 lat, 2 miesięcy oraz 24 dni. Jak wyliczono w decyzji - zakład przyjął za udowodnione okresy, które łącznie wynoszą 30 lat, 1 miesiąc oraz 28 dni tym samym spełniał ustawowe przesłanki do zastosowania wobec niego art. 58 ust 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że W. G. skierowany został na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 17.06.2014r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie trwale niezdolny do pracy od 06.03.2014r. (od daty wykonania biopsji) oraz niezdolny do samodzielnej egzystencji do 30.06.2015r., która istnieje od dnia złożenia wniosku. Odwołujący nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS badającego odwołującego z dnia 17.06.2014r. Organ rentowy ustalił, że odwołujący udowodnił okres zatrudnienia wynoszący łącznie 30 lat, 1 miesiąc i 28 dni, tj. 17 lat, 11 miesięcy i 4 dni okresów składkowych oraz 12 lat, 2 miesiące i 24 dni okresów uzupełniających (okresów pracy w gospodarstwie rolnym). Ostatnie ubezpieczenie ustało w dniu 3.08.2000r. W ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy oraz w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę odwołujący nie udowodnił wymaganego okresu 5 lat. W oparciu o zgromadzoną w aktach dokumentację organ rentowy uznał, że odwołujący nie spełnia wymaganych warunków do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Wobec powyższego Oddział ZUS w P. decyzją z dnia 04.07.2014r. odmówił odwołującemu W. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ nie spełnia on warunku z art. 57 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23.05.2014r. W. G. (ur. (...)) zwrócił się do ZUS Inspektoratu w O. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W związku z powyższym skierowany został na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 17.06.2014r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie trwale niezdolny do pracy od 06.03.2014r. (od daty wykonania biopsji) oraz niezdolny do samodzielnej egzystencji do 30.06.2015r., która istnieje od dnia złożenia wniosku. Odwołujący nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS badającego odwołującego z dnia 17.06.2014r.

Odwołujący udowodnił okres zatrudnienia wynoszący łącznie 30 lat, 1 miesiąc i 28 dni, tj. 17 lat, 11 miesięcy i 4 dni okresów składkowych oraz 12 lat, 2 miesiące i 24 dni okresów uzupełniających (okresów pracy w gospodarstwie rolnym). Ostatnie ubezpieczenie ustało w dniu 3.08.2000r. W ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy oraz w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę odwołujący nie udowodnił wymaganego okresu 5 lat.

Wobec powyższego Oddział ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 4.07.2014r. odmówił W. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. G. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Według ust. 2 przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W związku z powyższym organ rentowy skierował W. G. na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 17.06.2014r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie trwale niezdolny do pracy od 06.03.2014r. (od daty wykonania biopsji) oraz niezdolny do samodzielnej egzystencji do 30.06.2015r., która istnieje od dnia złożenia wniosku. ***Odwołujący nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS badającego odwołującego z dnia 17.06.2014r.***

Zgodnie z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, zwanej dalej "komisją lekarską", w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.

Natomiast art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. stanowi, że Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

W myśl cytowanego art. 57 ust. 1 ustawy dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w tym przepisie.

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (art. 58 ust. 1 pkt 5, ust. 2).

Warunku posiadania pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego w ciągu dziesięciolecia poprzedzającego dzień zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy lub dzień powstania niezdolności do pracy, na mocy art. 58 ust. 4 nie stosuje się do ubezpieczonego, który ***udowodnił okres składkowy***, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i ***30 lat dla mężczyzny*** oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Należy więc stwierdzić, że prawo W. G. do renty z tytułu niezdolności do pracy było uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy, jej stopnia i daty jej powstania, a podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, publ. OSNP 2006/15-16/245 wskazał, że zawarte w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sformułowanie "oparcie odwołania wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika" dotyczy oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji oraz celowości przekwalifikowania zawodowego. W każdym z tych wypadków orzeczenie lekarza orzecznika stanowi podstawę do wydania decyzji w sprawie o świadczenie, do którego prawo uzależnione jest od stwierdzenia niezdolności do pracy, niezależnie od tego, czy chodzi wyłącznie o stwierdzenie niezdolności do pracy, czy pozostałe kwestie.

W związku z tym, że odwołanie W. G. od decyzji z dnia 4.07.2014r. jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS w kwestii ustalenia daty powstania całkowitej niezdolności do pracy, spełnione zostały podstawy do odrzucenia odwołania w tym zakresie określone w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

Odwołujący się podnosił także zarzut niewłaściwego zaliczenia przez ZUS do okresów składkowych – okresu ubezpieczenia społecznego rolników zgodnie z art. 10 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Podnieść należy, że powyższe stanowisko jest błędne.

W obecnym stanie prawnym warunku wykazania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego nie musi spełnić ubezpieczony mężczyzna całkowicie niezdolny do pracy, który legitymuje się okresem składkowym w wymiarze 30 lat. Jednakże ust.4 art.58 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnosi się tylko do okresów składkowych wymienionych wyłącznie w art. 6 ustawy. W przepisie art.6 skatalogowano w ust.1 okresy stanowiące okresy składkowe oraz okresy uważane za składkowe w rozumieniu ust.2 tej normy prawnej. **Żaden z tych zamkniętych katalogów nie wymienia okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, jako okresu składkowego** (taki Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dn. 23.04.2014r. III AUa 1752/13 oraz Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dn.7.10.2013r. III AUa 2327/12). Ustalenie okresów składkowych w ilości 17lat, 11 miesięcy i 4 dni okresów składkowych należy uznać za prawidłowe.

Z tych względów Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałym zakresie.

Zgodnie z treścią art. 477¹⁰§ 2 k.p.c. Sąd przekazał do rozpoznania organowi rentowemu żądanie przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 17.06.2014r. zgłoszone w odwołaniu - jako nowe dotychczas nie rozpoznane.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.